

370.93
ΤΟΣ

728

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΚΟΙΝΟΤΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ
ΤΗΣ ΤΟΣΙΤΣΑΙΑΣ ΣΧΟΛΗΣ
1854 - 1954

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΤΗ 19^Η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1954
ΩΡΑ 11^Η Π. Μ.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΣΙΤΣΑΣ

ΤΥΠΟΣ ΙΩ. ΝΤΑΦΟΤΗ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ 1854 - 1954

Μ. ΤΟΥΤΣΑΣ
- 1854

ΚΟΜΗΣ Σ. ΖΙΖΙΝΙΑΣ
1854 - 1857

Δ. ΡΙΖΟΣ
1857 - 1862

Κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ
1862 - 1863

Σ. ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
1863 - 1871

Θ. ΡΑΛΛΗΣ
1871 - 1885

Γ. ΑΒΕΡΩΦ
1885 - 1899

Κ. ΣΑΛΒΑΓΟΣ
1900 - 1901

ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ
1901 - 1911

Μ. ΣΥΝΑΔΙΝΟΣ
1911 - 1919

Μ. ΣΑΛΒΑΓΟΣ
1919 - 1948

Ν. ΒΑΤΙΜΠΕΛΑΣ
1948

Δ. ΖΕΡΜΙΝΗΣ
1948 - 1954

ΑΝΑΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
1954

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1. Προσευχή.
2. Λόγος Προέδρου Κοινότητας, κ. 'Αναστ. Θεοδωράκη.
3. 'Η Φλαμουριά, 'Άσμα.
4. Λόγος Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, κ. Β. Γαλάνη.
5. 'Απονομή 'Απολυτηρίων
Νυκτερινῆς 'Επαγγελματικῆς Τεχνικῆς Σχολῆς.
6. "Υμνος τῶν Εὐεργετῶν.

'Εθνικοὶ "Υμνοι.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

1854 - 1954

1. ΤΥΜΠΑΣ
2. ΒΕΡΝΑΔΑΚΗΣ ΓΡ.
3. ΒΕΝΕΤΟΚΛΗΣ ΔΗΜ.
4. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ
5. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΩΝΣΤ.
6. ΓΛΑΥΚΩΠΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
7. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
8. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤ.
9. ΓΑΛΑΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Κατά τὸ ἔτος 1843 ἀναφέρεται ἡ λειτουργία Ἑλληνικῆς Σχολῆς, ὑπὸ τὸ ὄνομα: "ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΓΡΑΙΚΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ", ἡ ὁποία ἐστεγάζετο εἰς οἶκημα τῆς ὁδοῦ Γαλλίας, ἐπὶ ἐνοικίῳ. Εἶναι ἄγνωστον πότε ἰδρῦθη ἡ Σχολὴ αὕτη. Γνωστὸν μόνον εἶναι, ὅτι ἰδρῦθη καὶ συνετηρεῖτο παρὰ τῶν ἀδελφῶν Θεοδώρου καὶ Μιχαὴλ Τσοῖτσα καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ των Νικολάου Στουρνάρα, περιελάμβανε δὲ Ἀλληλοδιδασκτικὸν (Δημοτικὸν) καὶ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον μὲ διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς Γλώσσης.

Τὸ ἔτος 1847 ὁ Μιχαὴλ Τσοῖτσας, Πρόξενος τότε τῆς Ἑλλάδος καὶ πρῶτος Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας, δωρεῖται εἰς τὴν Κοινότητα ἐκτεταμένον γήπεδον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἰδρύνονται ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ Σχολεῖον.

Τὸ 1854, ἀποπερατωθέντος τοῦ Διδακτηρίου, μεταφέρονται εἰς αὐτὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ Γαλλίας τὰ ἐκεῖ λειτουργοῦντα Σχολεῖα καὶ οὕτω ἄρχεται τὸ πρῶτον ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς, ἣτις, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς, ὠνομάσθη "ΤΟΣΙΤΣΑΙΑ ΣΧΟΛΗ".

Εἰς τὸ κτίριον τῆς Σχολῆς στεγάζεται ἐπίσης καὶ ἡ κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος ἰδρυθεῖσα "ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" ἐκ πρώτης δωρεᾶς εἰς βιβλία καὶ χρῆμα τοῦ Μιχαὴλ Τσοῖτσα, τὸ δὲ ἐπόμενον ἔτος καὶ τὸ "ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΟΡΑΣΙΩΝ", ἦτοι τὸ πρῶτον Δημοτικὸν Παρθεναγωγεῖον.

Κατὰ τὴν περίοδον 1857 - 1871, ἐπὶ Προεδρείας τεσσάρων διαδοχικῶς Προέδρων, ἡ Σχολὴ βελτιοῦται καὶ συμπληροῦται, ἔχουσα ὡς Σχολάρχην τὸν Τύμπαν. Ἀκολούθως δὲ μὲ Σχολάρχας τὸν Λόγιον Γρηγόριον Βερναρδάκην καὶ μετέπειτα τὸν Δημήτριον Βενετοκλήν, ἀκμάζει, στεγάζουσα: Νηπιαγωγεῖον, Δημοτικὴν Σχολὴν Ἀρρένων, Δημοτικὴν Σχολὴν Θηλέων καὶ δύο Γυμνασιακὰς τάξεις, εἰς τὰς ὁποίας διδάσκονται καὶ Ἑμπορικὰ μαθήματα. Τότε ἀρχίζει καὶ ἡ διδασκαλία τῆς Ἀραβικῆς Γλώσσης.

Κατὰ τὴν περίοδον 1884 - 1889, ἐπειδὴ τὸ Διδακτήριον κατέστη ἀνεπαρκὲς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Παροικιακῆς Ἐκπαιδεύσεως, κρημνίζεται καὶ ἰδρύεται νέον, εὐρυχωρότερον καὶ μεγαλοπρεπέστερον. Ἐπίσης κτίζεται (τὸ 1886) ὁ ἄνω ὄροφος, δαπάναις τοῦ Γεωργίου Ἀβέρωφ, Προέδρου τῆς Κοινότητος ἀπὸ τοῦ 1885, ἔνθα στεγάζεται τὸ Γυμνάσιον Ἀρρένων,

τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἔγινε τριτάξιον, ὀνομασθὲν μετὰ ταῦτα "ΑΒΕΡΩΦΕΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ", πρὸς τιμὴν τοῦ ἱδρυτοῦ του καὶ Μεγάλου Ἐθνικοῦ Εὐεργέτου.

Τὸ 1889 διορίζεται συνδιευθυντῆς μετὰ τοῦ Βενετοκλέους ὁ Παλαιολόγος Γεωργίου. Τότε τὸ Γυμνάσιον συμπληροῦται εἰς πλῆρες τετρατάξιον καὶ ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας Ἑλλάδος.

Τὸ 1895 ἰδρύεται, δαπάναις τοῦ Γεωργίου Ἀβέρωφ ἐπὶ οἰκοπέδου ἐκ δωρεᾶς τοῦ Ἰδομ. Βιτώρη, τὸ "ΑΒΕΡΩΦΕΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ", εἰς τὸ ὁποῖον στεγάζονται τὰ Σχολεῖα Θηλέων.

Τὸ 1902 ἰδρύεται διτάξιος Ἐμπορικὴ Σχολή, ἀνεξάρτητος τοῦ Γυμνασίου, στεγασθεῖσα ἐν τῇ Τοσιτσαίᾳ Σχολῇ καὶ ἤτις τὸ 1907 συνεπληρώθη εἰς τριτάξιον.

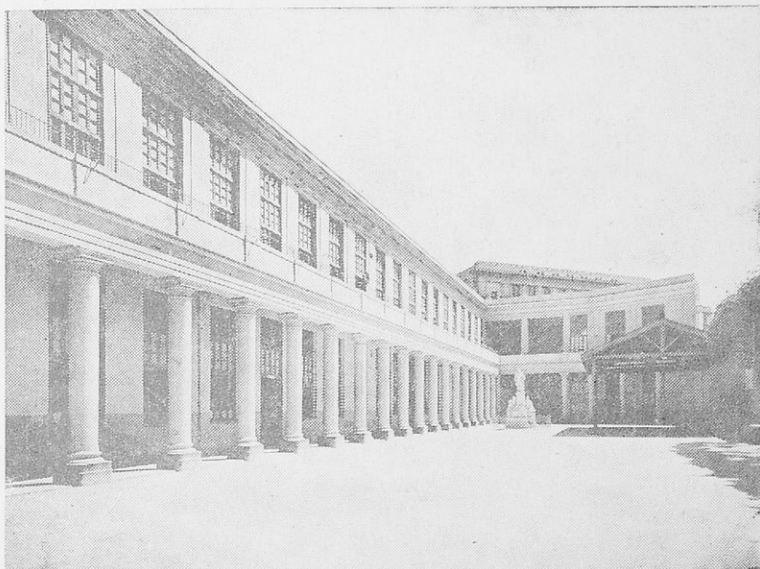
Τὸ 1906 γίνεται νέα διαρρύθμισις τοῦ Διδακτηρίου τῆς Σχολῆς, τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὴν σημερινήν του μορφήν.

Τὸ 1907 ἡ Ἐμπορικὴ Σχολή μεταφέρεται καὶ στεγάζεται ἐν Σιάτμυ. Μετὰ ταῦτα ἐστεγάσθη εἰς ἰδιόκτητον διδακτήριον, ἰδρυθὲν δαπάναις τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, Κωνσταντίνου Σαλβάγου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀρχικῶς καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐστεγάσθη, ἡ "ΣΑΛΒΑΓΕΙΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ", ὀνομασθεῖσα ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς "ΣΑΛΒΑΓΕΙΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ".

Τὸ 1909 κτίζεται ἐν Σιάτμυ, δαπάναις τοῦ Γ. Ζερβουδάκη, νέον Διδακτήριον, εἰς τὸ ὁποῖον μεταφέρονται καὶ στεγάζονται τὸ Ἀβερῶφειον Γυμνάσιον Ἀρρένων, ὡς καὶ τμήματα Πέμπτης καὶ Ἑκτῆς τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ Ἀρρένων καὶ Θηλέων, παραμείνασα οὕτω ἡ Τοσιτσαία καθαρῶς Δημοτικὴ Ἐξατάξιος Σχολὴ Ἀρρένων μὲ πολλὰ τμήματα, ὑπὸ τὴν μορφήν τὴν ὁποῖαν λειτουργεῖ καὶ σήμερον.

Τὸ 1926 κτίζεται ἐκ δωρεᾶς τοῦ Παντ. Φαμηλιάδη μεγαλοπρεπὲς διδακτήριον ἐν Μωχάρρεμ - Μπέη, εἰς τὸ ὁποῖον μεταφέρονται ἐκ τῆς Τοσιτσαίας καὶ τοῦ Ἀβερῶφειου Παρθεναγωγείου ἀνὰ ἕξ τμήματα. Οὕτω ἤρχισεν ἡ λειτουργία τῶν Φαμηλισδείων Σχολῶν Ἀρρένων καὶ Θηλέων. Ἀκολούθως τὸ 1929, μετεφέρθησαν ἐκ τῶν Σχολῶν Σιάτμυ αἱ τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ ἐστεγάσθησαν αἱ μὲν τῶν Θηλέων εἰς τὸ Ἀβερῶφειον Δημοτικὸν Παρθεναγωγεῖον, αἱ δὲ τῶν Ἀρρένων εἰς τὴν Τοσιτσαίαν Σχολήν, ἣτις ἔκτοτε φέρει τὴν ὀνομασίαν: "ΤΟΣΙΤΣΑΙΑ ΚΑΙ ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΕΙΟΣ ΠΛΗΡΕΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΑΡΡΕΝΩΝ".

ΤΟ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ